

P/6374
22.05.2017

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 019521 16 U
Dana, 19.05.2017. godine

Okružni sud u Banjaluci, i to sudija Knežević Svjetlana, uz učešće Grahovac Gordane kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Gajeva broj 2, Banjaluka (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 768/16 od 01.09.2016. godine tužene JU Osnovna škola „Aleksa Šantić“ Banjaluka (u daljem tekstu: tužena), u predmetu odobravanja pristupa informacijama, dana 19.05.2017. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

Zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 200,00 KM se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim aktom odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv odluke JU OŠ „Aleksa Šantić“ Banjaluka broj 546/16 od 24.06.2016. godine.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac pobija osporeni akt zbog pogrešne primjene materijalnog prava, kako to iz sadržaja tužbe proizilazi. U tužbi navodi da se pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama RS obratio tuženoj, te zatražio dostavu informacija koje su pod kontrolom ovog organa - kopiju zapisnika Konkursne komisije koja je razmatrala prijave, ocjenjivala i bodovala kandidate i utvrđivala da li ispunjavaju uslove date u oglasu, a iz kojeg su vidljiva pitanja koja su postavljena kandidatima te koliko je bodova komisija dodijelila svakom kandidatu na osnovu kriterijuma za bodovanje utvrđenih Pravilnikom zajedno sa obrazloženjem, te kopije testova svih kandidata koji su učestvovali na konkursu za prijem pedagoga škole (pripravnik) puna norma, na neodređeno vrijeme, objavljenom u dnevnom listu „Glas Srpske“ od 25.05.2016. godine. Odlukom broj 546/16 od 24.06.2016. godine odbijen je zahtjev tužioca za pristup ovim informacijama, a protiv iste je tužilac uložio žalbu koja je odbijena osporenim rješenjem broj 768/16 od 01.09.2016. godine, koje tužilac pobija ovom tužbom. U obrazloženju rješenja je navedeno da je podnosilac obaviješten o broju prijavljenih kandidata, broju kandidata koji su ispunjavali uslove konkursa, pitanjima koja su postavljana od članova Komisije, literaturi na osnovu koje su takva pitanja sastavljana te o pojedinim fazama provjere u skladu sa Pravilnikom, da je podnosiocu zahtjeva omogućen uvid u rang listu putem neposrednog uvida u prostorijama škole i da je on obaviješten da je obrazloženje za način bodovanja svakog kandidata sadržano u Pravilniku o kriterijumima i proceduri za prijem radnika u radni odnos u osnovnoj školi. Dalje je navedeno da je nadležni javni organ pravilno proveo test javnog interesa na način da je odbio pristup informaciji u dijelu koji se odnosi na davanje kopija testova svih kandidata kao i zapisnika Komisije, jer je članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/01) propisan izuzetak u slučaju kada informacije uključuju lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica i da zapisnici

Konkursne komisije nisu predmet objelodanjivanja, jer pomenuti zakon u članu 6. predviđa mogućnost da javni organ utvrdi izuzetak sa ciljem zaštite procesa donošenja odluka u davanju mišljenja, savjeta ili preporuka od strane javnog organa ili lica zaposlenog u javnom organu. Osporeni akt je po mišljenju tužioca nezakonit. Odluka tužene da informiše tužioca o broju prijavljenih kandidata, broju kandidata koji su ispunjavali uslove konkursa, literaturi na osnovu koje su sastavljena pitanja te o pojedinim fazama provjere u skladu sa Pravilnikom i obrazloženjem za način bodovanja sadržan u Pravilniku, a ne i da dostavi kopiju zapisnika Komisije i testova kandidata koje je tužilac tražio, predstavlja proizvoljnu i po sopstvenom nahođenju donesenu odluku da tražene informacije ne dostavi. Tačnije, tužena je postupajući na ovaj način tužiocu dostavila informacije koje on nije ni tražio, pa se može smatrati da je zahtjev u potpunosti odbijen, a ne djelimično odobren kako se to tvrdi. Takođe tužilac dodaje da nisu istiniti navodi tužene da je dostavila pitanja koja su postavljana od članova Komisije, već je dostavljena samo informacija da su pitanja postavljana u skladu sa literaturom po kojoj rade studenti na Filozofskom fakultetu u Banjaluci i da se ista odnose na poznavanje struke i poslova propisanih aktom o sistematizaciji radnih mjesta za radno mjesto na koje je kandidat konkurisao. Takođe po stavu tužioca tužena je donošenjem odluke da se podnosiocu zahtjeva odobri jedino lični uvid u informacije u prostorijama tužene, bez ostavljanja mogućnosti da se iste umnože o njegovom trošku i prosljede na adresu, prekršila odredbu člana 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Dalje vezano za navode tužene da je pravilno provela test javnog interesa, tužilac smatra da ni to nije tačno i da je nepravilno zaključeno da se informacija smatra izuzetom od saopštavanja u smislu člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer nije obrazloženo koje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica sadrže kopije testova kandidata, odnosno odgovori na pitanja iz struke, te nije dokazao zašto je šteta da javnost bude upoznata sa ovim informacijama. Nesporno je da privatnost i druge zakonom zaštićene vrijednosti mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, ali u tom slučaju javni organ, provodeći test javnog interesa, mora utvrditi da li zaštita istog ima prevagu nad interesom javnosti i da li je veća šteta ako javnost ne bude upoznata sa tim informacijama, od štete koju bi eventualno trpila ta lica zbog činjenice da javnost zna kako su uradili test, koja su pitanja postavljena i koliko su kandidati dobili bodova. Tužilac je mišljenja i da je tužena nepravilno zaključila da se informacije smatraju izuzetkom u smislu člana 6. Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer nije obrazloženo na koji način bi se dostavljanjem kopija zapisnika Konkursne komisije moglo očekivati izazivanje štete po legitimne ciljeve zaštite procesa donošenja odluka u OŠ „Aleksa Šantić“ Banjaluka. Zbog navedenog predlaže sudu da tužbu uvaži i osporeni akt poništi, a postavio je i zahtjev za nadoknadom troškova upravnog spora koji se odnose na troškove takse na tužbu i presudu.

Tužena je na zahtjev suda dostavila spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem navodi da ona nije odbila zahtjev za pristup informacijama, nego je tužiocu dostavila odgovor u kojem je pristup informacijama odobren shodno članu 14. stav 2. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama, na način da je tužiocu odobren neposredan uvid u rang listu kandidata na osnovu koje je izvršen izbor lica na radno mjesto pedagoga. Rang lista sadržava bodove koje je svaki kandidat dobio po osnovu raznih kriterija što je dakle informacija koju je tužilac i tražio u svom zahtjevu. Informacije koliko je bodova Komisija dodijelila svakom kandidatu na osnovu kriterijuma nisu i ne mogu biti sakrivene od javnosti, jer se rang lista svo vrijeme poslije donošenja odluke o izboru kandidata nalazila na oglasnoj tabli u holu škole kako bi je kandidati mogli vidjeti, a što je u skladu sa Pravilnikom o proceduri i kriterijumima prijema radnika u radni odnos u osnovnoj školi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 102/14 - u daljem tekstu: Pravilnik). Napominje da zapisnici Konkursne komisije čije je kopije tužilac tražio sadržavaju podatke o svim prijavljenim

kandidatima i njihovim dokumentima. Naime, prema Pravilniku Komisija za izbor kandidata je dužna da evidentira svaki dostavljeni dokument kao i broj i datum izdavanja dokumenta (diploma, izvod iz matične knjige rođenih, uvjerenje o državljanstvu, kopija lične karte i dr.), iz čega proizilazi da je riječ o ličnim podacima, čije bi umnožavanje i kopiranje kao i davanje na korišćenje trećoj strani bez saglasnosti kandidata bilo u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06, 76/11 i 89/11), koji u članu 16. propisuje obavezu čuvanja tajnosti tih podataka, dok u članu 54. propisuje da se odredbe tog zakona uzimaju u obzir prilikom primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama. Takođe tužena nije dostavila pitanja koja su postavljena kandidatima niti se to tvrdi u osporenom rješenju, već informaciju o oblasti i literaturi iz kojih su pitanja postavljana, te o pojedinim fazama provjere. Pitanja i odgovori kandidata na testu predstavljaju njihov autorski rad i objavljivanje tih pismenih radova bez saglasnosti kandidata bi predstavljalo povredu njihove privatnosti. Konačno tužena smatra da cilj tužioca očigledno nije samo saznanje tražene informacije, jer dozvoljavanjem uvida u istu to mu je i omogućeno, već osnovano sumnja da je cilj da ona bude medijski eksploatisana u određene svrhe. Naime, članom 1a) Zakona o slobodi pristupa informacijama utvrđeno je da je cilj zakona da se ustanovi da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost tih javnih organa, te da su ove informacije neophodne za demokratski proces. Postavlja se pitanje kakvo je javno dobro test jednog ili više kandidata, pogotovo ako se ima u vidu da je tražiocu informacije dozvoljen uvid u rezultate konkursa i način bodovanja, iako nema interes za to. S obzirom na činjenicu da je postupak prijema u radni odnos proveden u skladu sa pozivnim zakonskim propisima, te da je tužiocu omogućeno da izvrši uvid u rang listu, a da škola bez pristanka kandidata ne može objavljivati isprave u kojima su sadržani njihovi lični podaci, predlaže sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbi člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane, kao i spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da se tužilac dana 20.06.2016. godine, shodno članu 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama, obratio tuženoj sa zahtjevom za odobravanje pristupa informacijama uz obrazloženje da je putem sredstava javnog informisanja upoznat da je kod tužene raspisan i sproveden konkurs za prijem pedagoga škole pripravnik, puna norma, na neodređeno vrijeme, objavljen u dnevnom listu „Glas Srpske“ od 25.05.2016. godine, te da je obzirom da član 24. Pravilnika propisuje da Komisija za izbor o svom radu vodi zapisnik zamolio dostavu sljedećih informacija: kopiju zapisnika Konkursne komisije koja je razmatrala prijave, ocjenjivala i bodovala kandidate i utvrđivala da li ispunjavaju uslove date u oglasu, a iz kojeg su vidljiva pitanja koja su postavljena kandidatima te koliko je bodova komisija dodijelila svakom kandidatu na osnovu kriterijuma za bodovanje utvrđenih Pravilnikom zajedno sa obrazloženjem, te kopije testova svih kandidata koji su učestvovali na konkursu za prijem na pomenuto radno mjesto.

Dalje proizilazi da je tužena dostavila tužiocu odgovor broj 546/16 od 24.06.2016. godine u kojem je pod tačkom 1. tužiocu dala osnovne podatke o konkursu (koliko se kandidata prijavilo, koliko ih je ispunilo uslove konkursa, kako je i po kom principu Komisija sastavljala pitanja te šta se utvrđivalo na usmenom dijelu u skladu sa Pravilnikom) koje informacije tužilac nije ni tražio, kako on to tačno i navodi u tužbi. Dalje je u tački 2. i 3. odgovora obaviješten da se informacija o tome koliko je bodova Komisija dodijelila svakom kandidatu može dobiti neposrednim uvidom u rang listu u prostorijama škole adresa

Trive Amelice broj 24, Banjaluka, što takode predstavlja informaciju koju tužilac nije tražio, pa otud nije od značaja ni njegov navod da ga tužena nije obavijestila da navedenu ispravu može umnožiti (kopirati) shodno članu 14. stav 2. tačka b) Zakona o slobodi pristupa informacijama. Dalje, odnosno tek tačkom 4. odgovora tužilac je obaviješten da se odbija njegov zahtjev u pogledu dostavljanja kopija testova svih kandidata koji su učestvovali na konkursu, kao i dostavljanje kopije zapisnika Konkursne komisije, uz obrazloženje da bi dostavljanje tih informacija predstavljalo narušavanje privatnosti trećih lica i da uključuje lične interese tih lica (izuzetak predviđen članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama), u vezi sa članom 54. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH koji propisuje da se njegove odredbe uzimaju u obzir prilikom primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama i članom 16. Zakona o zaštiti ličnih podataka koji propisuje obavezu čuvanja tajnosti istih. Ovo činjenično i pravno utvrđenje podržano je osporenim rješenjem broj 768/16 od 01.09.2016. godine, koje je i po stavu suda zasnovano na pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, iz rezultata cjelokupnog upravnog postupka proizilazi da je tužena pravilno utvrdila da se za konkretne tražene informacije može utvrditi izuzetak u smislu člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama, koji propisuje da će nadležni javni organ utvrditi izuzetak kada opravdano utvrdi da tražene informacije uključuju lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica, a za što je suprotno stavu tužioca dato valjano obrazloženje zasnovano na odredbi člana 14. stav 3. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama, uz pozivanje na relevantne odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. U rješavanju predmetnog zahtjeva tužena je osnovano imala u vidu činjenicu da zapisnik Konkursne komisije koji je tužilac tražio zahtjevom od 20.06.2016. godine shodno članu 24. stav 2. Pravilnika sadrži, između ostalog, i podatke o kandidatima (dakle sve moguće od imena i prezimena, do JMB, izvoda iz matičnih knjiga, diploma, uvjerenja o državljanstvu, podataka o stažu, socijalnom statusu i dr.), pa bi njihovo dostavljanje tužiocu i dalje objavljivanje u svakom slučaju grubo narušilo privatnost tih lica i njihove lične interese, a ništa manji stepen narušavanja tog prava na privatnost ne bi predstavljalo dostavljanje i javno objavljivanje postavljenih pitanja i odgovora koje su kandidati dali na ta pitanja u okviru testa, na čemu pravilno insistira tužena u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu.

Slijedom prednjeg proizilazi da u konkretnom slučaju nisu ostvareni razlozi iz člana 10. ZUS za uvažavanje tužbe i poništenje osporenog akta, pa je sud temeljem ovlašćenja iz člana 31. stav 1. i 2. istog zakona i odlučio kao u izreci ove presude.

Stavom 2. izreke presude, odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 200,00 KM, koliko je potraživao na ime troškova takse na tužbu i presudu, budući da je izgubio spor u cjelini, a pravo na nadoknadu troškova upravnog spora na teret suprotne strane, shodno odredbi člana 49. a) ZUS pripada samo onoj stranci koja uspije u sporu, što kod tužioca nije slučaj.

Zapisničar
Grahovac Gordana

Sudija
Knežević Svjetlana

